

Ystävyys

Gnostilaisessa yhteisössä helmikuun teemana on Rakkaus. Aihetta voi lähestyä myös ystävyiden näkökulmasta..

Ubi amici ibidem opes. "Missä ystävät, siellä rikkaudet"

Ystävyys – on paljon enemmän kuin ystävällisyys ja kiitollisuus, paljon enemmän kuin sanat voivat kertoa eikä tätä käsitettä voi ammentaa tyhjiin. Tällä puheellani välitän kuitenkin teille pienen hiukkasen tästä aiheesta.

Ystävyys on lämpimän sydämen tiedettä, joka merkitsee toveruuden tarjoamista toisille ihmisille, heidän palvelemistaan, kohottamistaan ja vahvistamistaan. Ystävyys on olennaisesti eheyttä, täydellistä jalomielisyyttä, uskollisuutta ja luottamusta.

Ystävyiden lait ovat suuria, ankaria ja ikuisia, samaa kudosta kuin luonnon ja moraalin lait. Mutta me olemme tavoitelleet nopeaa ja vähäpätöistä hyvää, tahtoneet imeä heti makeutta. Me siepaamme Jumalan puutarhasta hedelmän, jonka täytyy kypsyä hitaasti, monen kesän ja monen talven kuluessa. Emme etsi ystävää hurskaasti vaan väärin, himokkaasti, tahtoen voittaa hänet omaksemme. Tällainen yritys on turha. Eteemme tulee voimakkaita vastatuntoja, jotka toisemme kohdatessamme alkavat heti toimia ja muuttavat kaiken runouden väljähtyneeksi proosaksi. Valitettavan monet sortuvat tähän varsinkin nuoruudessaan.

On parempi ryhtyä ystäväksi kuin etsiä ystävää, sillä ystävyys on todella harvinainen rikkaus tässä maailmassa. Ystävät ovat tulleet luokseni etsimättä. Olemalla hyvä ystävä kaikille ei synny epätietoisuutta siitä kenelle on oltava kohtelias. Luotettavat ystävät tulevat näkymättömien käsien saattelemina ja viiptyvät luonasi, vaikkapa olisit ollut epäkohtelias heitä kohtaan. "Ystävyys, joka perustuu imarteluun, kuolee heti ensimmäisen totuuden tullessa esille." Näiden sanojen paikkansapitävyiden olen todennut monta kertaa.

Vanha intialainen sananlasku kuuluu: "Jos kahden ihmisen välinen ystävyys säilyy, täytyy toisella olla paljon kärsivällisyyttä". – Sinun vai ystäväsi on oltava kärsivällinen?

Ystävä on sellainen henkilö, jonka seurassa voin olla vilpittömän. Hänen läsnä ollessaan voi ajatella ääneen.

Minulle ystävyyttä, veljeyttä tai rakkautta kuvaa hyvin seuraava runo:

*Ja niin jos meidän sielumme on kaksi
ne ovat niin kuin harpin kaksoisjalat.
Parista toinen asettuu tukijaksi
ja toinen piirtää ympyröiden alat.*

*Keskustaan toinen ankkuroituu paikalleen
vaan heti milloin toinen etäännyy
auliisti suostuu myötäliikkeeseen
palaten kun palaamaan sen pari kääntyy.
Sinä meistä olet keskellä ja vakaa,
minä taas se jalka joka piirtää
tarkan ympyrän, ja kun kiintopisteen takaa
keskus, täsmällisesti lopun alkuun siirtää.*

Gnostilaisen käsityksemme mukaan ystävien ystävyys yhdistää heitä ikuisesti, he eivät tunne minkäänlaista vihamielisyyttä eivätkä pahuutta vaan heitä yhdistää Gnosis – ystävinä toisilleen. He ovat yhtä läheisiä toisilleen kuin aviopuolisot, he ovat "hengelliseen avioliittoon vihityt", sillä he elävät "isyydessä ja äitiydessä ja järjen veljeydessä ja viisaudessa" kuten ne, jotka rakastavat toisiaan "hengen yhteydessä".

Ystävien kanssa voimme olla avoimia ja riisua ajatuksiemme salaisuuksien verhot.

Bhagavad-Gitassa kerrotaan Krishnan ja Arjunan välisistä keskusteluista. Arjuna oli Herran palvoja ja hänellä oli Korkeimpaan Herraan ystävyysuhde. Arjunalle uskottiin tämän asemansa vuoksi korkeimman asteen salaisuudet.

Raamatussa Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

”Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teitä tekemään.” (Joh. 15:14)

ja "...sanon teitä ystäviksi, koska olen tehnyt teille tunnetuksi kaiken, minkä olen kuullut Isältäni.” (Joh. 15:15.)

ja "...olette saaneet oppia tuntemaan taivasten valtakunnan salaisuudet..." (Matt.13:11)

Apokryfisessä Viisauden kirjassa mainitaan, että viisaat ovat Jumalan ystäviä ja viisaat ovat maailman pelastus.

Jumalan ystäviksi kasvaminen on jalo päämäärämme.